

21.04.2021

Jatko-opinnot ja tutkijatohtorin työ

Elias: Tervetuloa taas Aamukahvien äärelle. Tänään keskustelemme jatko-opinnoista ja akateemisesta urasta yhdessä tutkijatohtori Juuli Lumivalon kanssa. Pidemmittä puheitta, mennään suoraan asiaan.

INTRO

Elias: Kerrotko Juuli lyhyesti itsestäsi, ja mikä sun lempiasia Jyväskylän Yliopistossa?

Juuli: Joo, kiitos Elias, tosi mukava olla täällä! Mää oon tosiaan Lumivalon Juuli ja mä oon alunperin Turusta kotoisin mut Keski-Suomessa kuitenkin suurimman osan elämäni asunut ja mulla on vajaa kaksivuotias lapsi ja mun miehen kanssa asutaan tossa Jyväskylän keskustassa ja tehdään täältä käsin etätöitä sitten.

Juuli: Oon nyt vuoden alusta toiminut tutkijatohtorina tossa IT-tiedekunnan, Jyväskylän yliopistolla cyber-physical systems and services -tutkimusryhmässä. Mistä mä nyt yliopistolla pidän eniten, niin yliopistolla yleisesti, niin Jyväskylän yliopistolla on tosi laaja verkosto niin monien alojen huippututkijoita ja koulutusta ja siellä on tosi eteenpäinmenevä ja kehittämiseen myönteisesti suhteutuva ilmapiiri sekä työn kuin koulutuksen ja sit hyvinvoinnin - niin opiskelijoiden kuin henkilökunnankin hyvinvoinnin suhteen. Että tykkään sellasesta että aktiivisesti tehdään erilaisia kehittämisaloitteita ja hankkeita näiden asioiden eteen. Tuntuu, että asiat aina menee eteenpäin nii se on mun mielestä tosi tärkeä ja positiivinen asia.

Juuli: Sit IT-tiedekunnassa erityisesti ja tietojärjestelmätieteessä meidän oppiaineessa meillä on Euroopan ja maailman mittakaavassa tosi loistavat tutkimukselliset ansiot et on tosiaan ilo siellä työskennellä huippuammattilaisten parissa. Muutenkin mahtavat työkaverit ei pelkästään ammatillisesti, vaan myös ihan persoonina tosi ihanaa porukkaa meillä ja mulla on sieltä paljon hyviä ihan ystäviä myöskin. Että hirveen kiva paikka työskennellä, pääsis vaan sinne toimistollekin joskus.

Essi: Joo toivottavasti kohta kaikki päästään takaisin yliopistolle, itselläkin on ikävä sinne.

Tota, kertoisitsä vähä mikä sun opintotausta on ennen näitä sun tutkijaopintoja?

Juuli: Joo, mä oon itseasiassa AMK:n puolelta lähteny korkeakouluopintoihin käsiksi, eli tota ylioppilastutkinnon jälkeen mä oon menny tonne JAMK:lle ja tehny ton viestinnän koulutusohjelman siellä. Ja siellä perehdyttiin erityisesti just erilaisiin mediailmiöihin että ihan tuottamaan mediasisältöä ja viestintää, markkinoinnin asioita. Sen jälkeen aika suoraan, siinä oli ehkä puoli vuotta väliä sen valmistumisen jälkeen, nii sit siirryin tietojärjestelmätieteelle, maisteriopintoihin pääsin. Maisteriks valmistuin 2015, siitä sitten aika pian siirryin jatko-opintoihin, mut tota kyl mä siinä oli välissä varmaan 9kk ihan työelämässä muistaakseni.

Emma: Oliko sulla jo opintojen aikana mielessä, että haluat jatko-opiskelemaan, jatkaa akateemisella uralla ja missä se reitti alkoi valkenemaan?

Juuli: No siis ei ollu, että tota sinänsä kiinnostavaa, että ei mulla ollu esimerkiksi silloin kun mä olin AMK:ssa opiskelemassa nii ei ollu mitenkään tarkoitus, että mä jatkan maisteriopintoihin, vaikka mä sit melkeen suoraan sinne jatkoinkin. Et sit tuli yllättäen semmonen siirto, minkä sit päätin tehdä. Samaten sitten tietojärjestelmätieteen puolelta kauppatieteiden maisteriks valmistumisen jälkeen nii aika sillain yllättäen päätin lähteä hakeen jatko-opiskelijaksi. Et se alko oikeestaan valkeneen siinä, kun mä juttelin mun graduohjaajan kanssa ja hän suositteli mulle tällasta vaihtoehtoa. Että oikeestaan aika sillain spontaanisti otin vaa yhteyttä mun graduohjaajaan, meillä oli hyvä meininki silloin ku tehtiin gradua. Hän sit suositteli mulle tällasta siirtoa.

Elias: Joo, eipä sitä omaa polkuaan monesti osaa ennalta välttämättä hirveesti ennustaa. Onko sulla opintojen varrelle mahtunut jotain semmosia merkityksellisiä hetkiä, tai muistoja, joiden oisit kokenut erityisesti vaikuttaneen sun tulevaisuuteen?

Juuli: Joo toi on hauska kysymys, mä just mietin, että onks nää sellasia opintoihin liittyviä asioita vai jotain muita hetkiä tai kohtaamisia. Siellähän on tietysti paljon mahtavia hetkiä liittyny sinne opintoihin - opintovuosien varrelle. Jos aattelee tässä maisterivaiheen opintoja, niin siellä, tai sanotaan, että kun mä aloitin yliopistolla, niin siitä lähtien millasii opintoja siellä on ollu ja mitkä on vaikuttanu siihen suuntaan mihin mä oon sit lähteny menemään nii ehkä Markus Salon vetämä opintojakso Liiketoiminta tietoyhteiskunnassa oli semmonen, joka mulle herätti hirveän kiinnostuksen just näihin erilaisiin digitalisaation luomiin mahdollisuuksiin. Ja sitä kautta myöskin näihin palveluihin, mitä nyt paljon tutkitaan. Markus Salo olikin sitten mun toinen väikkäriohjaaja, että oli mahtava saada hänet toiseksi ohjaajaksi.

Juuli: No sitten myöskin justinsa siinä vähän ennen mun gradutyöskentelyä tehtiin yhdessä

kurssissa sellasta opiskelijaryhmätyötä edesmenneen Eetu Luoman kurssilla ja Eetu sitä ohjas. Ja hän oli myöskin mun graduohjaaja sit myöhemmin, mahtava tyyppi, joka valitettavasti hirveen traagisesti poistui keskuudestamme. Mut Eetu Luoman ohjaamana tosiaan sellasta haastattelututkimusta tehtiin ja sit samaten gradu, jonka hän ohjas, jota tehtiin sit myös yhteistyössä toisen graduopiskelijan kanssa. Me tehtiin kylläkin ihan omat gradut, mutta kerättiin aineistoa yhdessä tohtori Toni Luhdin kanssa. Hän lähti sit myös tekemään väikkäriä maisteriopintojen jälkeen ja kannusti mua kans lähtemään. Sitten ku tuli puheeksi, että mullakin olis tällanen vaihtoehto tässä auennut, niin hän kovasti mua kannusti siihen. Et ehkä nää oli semmosia tyyppejä, jotka vaikutti paljon tähän suuntaan opintojen aikana.

KILINÄÄ

Essi: Sä äsken tossa jo vähän sanoitki, että miten sä päädyit sinne tohtorikoulutettavaks, jos mä ymmärsin oikein sä sanoit, että ilmeisesti Eetu Luoma suositteli sulle tätä siirtoa tai vaihtoa sinne.

Juuli: Joo.

Essi: Mut minkälainen yleensä se prosessi on, että jos mä ite miettin, että haluisin tehdä jatko-opinnot, niin minkälainen prosessi se yleensä on, että pääsee siihen tohtorikoulutettavaks? Ja miten sen aiheen ja ohjaajan löytää?

Juuli: Joo, no tossa mun tapauksessa tosiaan Eetu Luoma sitä suosittelu niinku vaihtoehtona mut ei ollu kyse kuitenkaan siitä, että hän olis ruvennu mulle esimerkiksi ohjaaks vaan hän ajatteli, että hän vois suositella mua professori Tuunaselle, joka kuitenkin aina sillon tällöin ottaa uusia väikkäriopiskelijoita. Ja mä en ollu siinä vaiheessa edes face-to-face tavannu Tuunasta missään vaiheessa et se oli oikeestaan sit Eetun suosituksesta, kun Tuunanen sitten kutsu mut sinne tapaamiseen ja hän sitten ehdotti mulle että täällä ois tällanen tutkimusaika, joka olis mulle sopiva hänen mielestään ja hän sitte kysyi kiinnostaisko mua lähteä siihen tekemään tota juttua. Mutta mulle se prosessi oikeestaan, tosiaan sen aiheen löytäminen, tuli mulle professorin tarjoamana. Eli tosi tällanen, niinkun en mä tiedä, ei ollu siis - tuli siinä mielessä suoraan, mutta tokihan mä oli siinä sitten ite tehny alotteen, että mä olin lähteny kyselemään. Ja mä ajattelisin, että toi on tärkeä juttu, että ite aika aktiivisesti lähtee - ei tarvi edes lähtee suoraan potentiaalista ohjaajaakaan lähestymään, mutta edes jotakin tiedekunnan tai sen oppiaineen henkilökuntaa lähtee lähestymään ja kyselemään et mitä kautta ja mitä hankkeita teillä ois esimerkiksi tulossa että olisko joku projekti alkamassa, johon vois päästä - saada vähän jalkaa oven väliin. Esimerkiks tutkimusavustajana aika hyvin voi saada tämmöstä tutkijan uraa aloteltua ja sitä kautta voi lähteä löytämään niitä tutkimusaiheita myöskin.

Juuli: Et yks tapa on tosiaan se, että lähtee kyselemään olisko jotain hankkeita tulossa. Toinen on sit tietysti se, että miettii ite jotain tutkimusaiheita, jotka vois kiinnostaa jotain vanhenpaa tutkijaa tai sitten ylipäänsä meidän tiedekunnan, meidän oppiaineen työntekijöitä, tohtoreita, jotka vois mahdollisesti ottaa väitöskirjaohjattavia. Ja silloin se tosiaan jos miettii ite valmiiks tutkimusaihetta, niin sen tarvis olla sit sellanen että se tosiaan kiinnostais jotakin näistä miedän mahdollisista ohjaajista. Eli jos esimerkiksi jollekin professorille haluais lähtä ehdottaan jotain aihetta, niin kannattaa olla tosi tarkka just siinä, että miettii semmosen aiheen, joka on sit aika lähellä niitä sen professorin ydintutkimus (tai) kiinnostuksen aiheita tai jotain tämmösiä uusia kiinnostuksen aiheita. Se on sinänsä hiukan vaikeempi tie et lähtee ite muokkaamaan suoraan sitä tutkimusaihetta ja tutkimuskysymystä ennen kun edes saa tavallaan apuja sieltä toiselta puolelta.

Juuli: Jos nyt niinkun yleisesti ottaen kiinnostaa jatko-opinnot, niin mun mielestä semmonen hyvä tapa on lähteä ihan suoraan lähestymään meidän henkilökuntaa, jotakin sellasta henkilöä, kenen kanssa on ehkä tehny aiemmin kurssilla jotakin yhteistyötä. Vaikka on ollu jonkun tohtorin tai professorin kurssilla ja lähtee kysymään minkä, olisko tulossa jotain sellasta mihin etsittäis gradu - eikun siis väitöskirjatekijöitä. Ja sit se prosessi etenee sillain, et siinä tehdään sellanen aika pienimuotoinen mut kuitenkin kattava tutkimussuunnitelma ja lähetetään hakemus tonne tiedekunnan tohtorikouluun ja sit sieltä mahdollisesti saa sen jatko-opiskelijapaikan. Ja sit voi myös rahoitusta hakee sille jatko-opinnoille, jos tota jatko-opiskelijan sieltä sitten saa. Ja sitä rahoitusta on saatavilla yleensä sillain yks vuosi kerrallaan, voi olla, että nykyisin ehkä saa hiukan pidempiä pätkiä kerrallaan mut se ensimmäinen vuosi on varmaan yks vuosi vain.

Emma: Entäs sitten, kun on saanu sen tohtorikoulutettavan paikan, niin minkälaisia opintoja siihen liittyy? Et onko jotain tietynlaisia kursseja, joita vaikka käydään siinä opintojen aikana?

Juuli: Siihen liittyy opintoja ja ne on kuitenkin hieman erilainen opintokokonaisuus kuin toi maisterivaihe. Yleensä jatko-opinnoissa on, riippuen oppiaineesta, tietojärjestelmätieteellä se on 40 opintopistettä ja nää ei yleensä oo sellasia kurssimuotosia välttämättä. Siellä voi olla erilaisia seminaareja ja voi olla esimerkiksi konferenssimatkoja ja sen tyyppisiä tai vaikka tutkimusvierailuja, joista opintopisteitä sitten saa. Mut tota siellä on myös ihan kursseja, ja kursseihin liittyy esimerkiksi sieltä maisteriopinnoistakin tuttu tämmönen seminaarityyppinen kurssi. Se on joku tämmönen graduseminaari tuolla maisteriopinnoissa mutta jatkokoulutusseminaari on sitte jatko-opinnoissa. Sit siellä on erilaisii pakollisia tutkimusmenetelmäopintoja ja niitäkin voi suorittaa osittain erilaisten seminaarien kautta että ei oo välttämättä pakko suorittaa kurssimuotosena jos tulee tarjolle jotain seminaareja jotka tarjoaa saman sisällön ja pystyy ehkä esimerkiks sellastakin kautta niitä suorittamaan. Nää seminaarit on esimerkiks ton INFORTEn järjestämiä, sellasia jatko-opiskelijoille suunnattuja. On semmonen kansallinen INFORTE -verkosto, joka järjestää tapahtumia esimerkiks Helsingissä ja Tampereella ja muissa suomalaispaikkakunnissa, tänä päivänä varmaan kaikki etänä. Mut sinne aina kutsutaan joku alan huippu, yleensä professori, kertomaan jostain tietystä aihealueesta ja sit siellä tehdään pari päivää töitä sen aihealueen ympärillä ja sit siitä saa muutaman opintopisteen.

Juuli: Ja nää seminaarit on sillai mun mielestä tosi opettavaisii ja kiinnostavii tapoja oppii näitä sisältöjä mut myöskin sit verkostoituu muiden jatko-opiskelijoiden kanssa muista suomalaisista yliopistoista. Myöskin ulkomaille voi lähtee suorittaa seminaareja, esimerkiks Ruotsiin on ollu monesti jotain sellasii jotka sopii meidän alalle. Ja sit on ihan tällasia oman pääaineen syventäviä opintoja, joita tulee jonkun verran suorittaa siihen tutkintoon. Sillä on esimerkiks semmonen ku Information systems research -kurssi, joka toteutetaan myös tossa maisterivaiheessa, mut sen voi sit suorittaa myös jossei sitä oo tehny maisteria tässä Jyväskylän yliopistossa nii sen voi suorittaa jatko-opintolaajuisena jatko-opintovaiheessa. Ja siellä on muita ihan meidän tiedekunnanki järjestämiä jatko-opiskelijoille suunnattuja kursseja mut niitä on hyvin vähän. Ja muutenki nää suoritukset näihin kursseihin liittyen ajoittuu ehkä sinne jatko-opintojen ensimmäisille vuosille, ehkä yhdelle tai kahdelle vuodelle. Ja sit sen jälkeen se jatko-opintotyö on enemmän sellasta tutkimukseen liittyvää että sanotaan että neljä vuotta tehdään yleensä sitä tohtorin tutkintoa, mut siihen liittyy näit opintoja ehkä ensimmäisen kahden vuoden aikana pääasiassa.

Elias: Joo, mielenkiintoista kuulla noista kursseista, niistä ei monesti hirveesti puhuta, vaikka tietenki se väitöskirja siellä se pääpainotus onkin. Mites sitte, sulla on niinku pitkä opintotausta, niin ootko niinku jossakin vaiheessa kokenu semmosta epävarmuutta alasta tai tulevaisuudesta ja jos näin, niin miten pääsit niistä eteenpäin tai millasia neuvoja, ohjeita tai tukea oisit kaivannut, ja haluaisit ehkä kertoa nyt tämmösiä asioita pohtivalle opiskelijalle?

Juuli: Joo, et oonko kokenu epävarmuutta, no tota, joo, oon kokenut tosi paljonkin. Ja oikeestaan varmaan ihan sieltä korkeakoulu-uran alusta asti, että en oo tavallaan ehkä semmosta selkeätä kohdetta hahmottanu että mihin tavallaan yritykseen välttämättä haluaisin mennä. Mulla on ollu aina tosi paljon sellasia asioita, jotka mua kiinnostaa ja oon voinu kuvitella et oisin hirveen monessakin yrityksessä monenlaisissa rooleissa töissä. Et ei oo ollu sellasta yhtä ja selkeätä niin se on ehkä hiukan, toisaalta sit hankaloittanu sitä, et oon ollu niinkun kiinnostunu niin monista asioista. Toki niinku aina liittyen kuitenkin sellasen, jonkunlaisen sateenvarjon alle, etten ihan laidasta laitaan, mutta niinkun - no esimerkiks just nää media-, ja viestintäalan asiat ja sitte tietojärjestelmätieteen asiat hyvin laajalla scopella kiinnostaa ja se tietenki kattaa ihan valtavasti erilaisia, esimerkiks ammattivalintoja.

Juuli: Nii sellasta epävarmuutta siitä, että mihin suuntaan vähän tarkemmin mä haluaisin mennä täysillä niin sellasta on ollu. Tohon ois varmaan sellanen auttanu, että ois enemmän suorittanu niitä oman alan harjoitteluja et sellasta suosittaisin kyllä kaikille, jotka yhtään sellasta epävarmuutta kokee. Että ite oon yrittäjäperheestä kotosen tai mun perheessä on ollu useampiakin yrityksiä, joissa mä oon työskennelly ja sit mä oon ollu muutenki töissä koko mun opiskelu-uran enemmän tai vähemmän. Se ois varmaan ollu järkevää lähteä harjoittelupaikkoja hakemaan ja jättää tavallaan sellaset työt missä ei aiokaan ehkä ikuisesti viipyä sitten poies siellä vaiheessa kun oli opiskelemassa.

Juuli: Nyt jälkeinpäin katottuna myös ehkä toi mun polku on sopivasti sit kuitenkin saattanu mua tähän missä mä oon nytten, että oon tosi tyytyväinen siitä, että mihin oon tällä hetkellä päässy ja tästä tilanteesta sinänsä. Mä kyl koen, että oon ihan oikeessa paikassa. Mut semmosta epävarmuutta on ollu ja se ehkä liittyy jonkin verran siihen persoonaan että oon semmonen tyyppi, että mun pitää aina saada hirveen tarkkaan tietää kaikki tulevaisuudesta ja niinku me kaikki tiedetään, ei kukaan voi sitä tietää mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Niin se ehkä sitten väkisinkin tekee semmosia haasteita. Näistä mä oon kyllä pikkuhiljaa alkanu pääseen yli että ei oo enää niin paljon sellasta niinkun pakonomasta tarvetta tietää missä ollaan tulevaisuudessa. Et varsinki tässä akateemisella uralla se on aika vaikeeta muutenkaan tietää ennen kun vasta sitten joskus todella korkeella tasolla kun on professorina nii sillen voi paremmin tietää missä tulee olemaan vaikka viiden tai 10 vuoden päästä. Mutta kaikki nää vaiheet sitä ennen niin ei oo niinku mahdollista ihan tarkkaan tietää. Ja siihen alkaa pikkuhiljaa tottua.

Essi: Joo, ite voin ainaki tohon epävarmuuteen ja siihen, ettei tiä mitä tulevaisuus varmasti tarjoaa niin voin kyllä hyvin samaistua siihen tunteeseen ja siihen, että pitää vaan jotenki oppia sietämään sitä epävarmuutta ja toisaalta ehkä myös jollakin tavalla nauttimaan siitä. Että sehän vaan tarkoittaa, että on vaikka mitä mahdollisuuksia sitten edessä.

Juuli: Niinpä! Just näin.

KILINÄÄ

Essi: Sää oot nytten tutkijatohtori, eli sää oot väitelly ja sä teet tutkimustyötä tuolla Jyväskylän yliopistossa, niin minkälainen sun arki on? Mistä se sun päivät koostuu?

Juuli: Joo, tota kaikkihan tarvii jonku sellasen raarmin sille, noh, ainakin mää uskon, että lähes kaikki tarvii jonkulaiset raamit sen arjen ympärille. Ja meillä aika paljon just toi meidän lapsi sanelee nää raamit et millä tavalla meidän arki menee täällä etätöitä tehdessä varsinkin. Eli tota kun lapsi viedään päiväkotiin niin sillen työpäivä sitten saa alkaa ja sitten ku hän saapuu sieltä niin siihen melkeen päättyy. Et hyvin vaikee on sen ulkopuolella tehdä, paitsi illalla aina välillä, aika useinkin kyllä hänen nukkumaan mentyään sit jotain vielä teen.

Juuli: Mutta tota, mun arki koostuu melkeinpä siitä, että on kahdeksasta neljään sovittuja tapaamisia ja sit kalenteriin laitettuja merkintöjä esimerkiksi siitä, että jonkun tietyn slotin kirjotan jotain tutkimusarkittelia tai käyn läpi vaikka tenttejä opintojakson opiskelijoiden palauttamia tenttejä tai harjotustöitä. Tai sitten mulla voi olla kalenterimerkintä just tota teen jotain valmistelua jotain tutkimushanketapaamista varten tai jotain vastaavaa. Että on erinäisiä asioita kalenterissa ja päivät hyvin nopeesti kyllä täyttyy niistä. Ja kaikki sellanen aika, mikä mulla muuten jää et ei oo sellasia pakollisia kurssiin tai tutkimushankkeiden

ympärillä pyöriviä, sellasiin käytännön asioihin liittyen, niin sitten mun täytyy kaikki sellanen muu aika käyttää siihen, että mä edistän meidän tutkimuksen raportointia. Eliikä meillä on esimerkiksi useampia artikkeleita nyt revisioitavana, tai siis kirjoitetaan uusia versioita, jotka lähetetään uudelleen julkaisua varten harkittavaksi tieteellisiin aikakauslehtiin ja konferensseihin. Ja nää on tosi työllistäviä juttuja, kirjottamista ja uudelleenkirjottamista on tosi paljon ja saadaan kriittistä palautetta artikkeleista ja sitte pyritään vastaamaan näihin palautteisiin ja monesti se vaatii sellasta työn uudelleenkin tekemistä jopa. Ne on semmosia pitkiä prosesseja ja niitä sitten tehdään näitten juoksevien asioiden ohella. Nyt taas on tulossa semmonen hetki, että mun tarvii ottaa kalenterista vähän enemmän aikaa sille, että mä saan tällasia isompia revisioita siirrettyä tai vietyä eteenpäin.

Emma: Tässä jo ehditkin vähän avaamaan sitä, että varmasti paljon kirjoittamista ja uudelleenkirjoittamista. Mutta mitä muuta se tavallaan tutkimuksen tekeminen käytännössä on?

Juuli: Joo, se kirjottamistyö on varmasti siellä loppupäässä, että sitten on hankkeita, joissa ollaan hankkeissa, joissa ollaan vasta siirtymässä aineiston keräysvaiheeseen. Ja me tehdään tällä hetkellä esimerkiksi semmosta tutkimushanketta, jossa on suunniteltu, että kerätään haastatteluaineistoa tässä keväällä ja samoin sitten ens vuonna keväällä myös. Että tota tähän työhön tietysti liittyy sitä aineiston keräämistä, aineiston analysointia ja sitten tota, sen tavallaan miettimistä erilaisten teoreettisten viitekehysten valossa. Mut sitten tietysti ennen tätä kaikkea sit liittyy myös sitä et mietitään tavallaan uusia tutkimuskysymyksiä ja mietitään uudenlaisia tutkimushankkeita, haetaan rahoitusta niille et päästään sit tekemään niitä. Ja hirveen niinku tavallaan alusta asti tietysti mietitään, että mitä me voidaan, miten me voidaan lähteä luomaan uutta tietoa, jolla on sekä tieteellisesti, että käytännön - esimerkiksi liike-elämän ja yhteiskuntaan jotain merkitystä ja hyötyä.

Elias: Tota tietojärjestelmätieteen tutkimuksessa toimit, niin mitä aiheita sulla on tällä hetkellä työn alla tai mitä niinkun oikeastaan tutkit?

Juuli: Joo, toi tosiaan toi hanke, mistä äsken hiukan jo sivusinkin, niin, missä lähetään haastattelemaan vastaajia, niin liittyy sellaseen tutkimukseen mitä me tehdään yritysorganisaatioissa ja heidän verkostoissaan. Siinä tutkitaan arvon yhteisluomista näissä verkostoissa jatkuvan innovaatiotoiminnan näkökulmasta. Tässä on ajatuksena tarkastella sellast innovaatioprosessia, mitä tehdään erilaisissa, aika isoissa yrityksissä itse asiassa ja meidän yritykset on osittain Suomessa ja osittain jenkeissä.

Juuli: Ja tota siellä katsotaan, et miten tällasta innovaatiota itse asiassa tapahtuu erilaisten menetelmien, viitekehyksissä ja sit myöskin miten kaikki erilaiset toimijat liittyy tähän verkostoon. Et millä tavalla se toiminta sen innovaationtyöskentelyn ympärillä saatais sellaseks jatkuvammaks ja mitä kaikkee siellä organisaatiossa tehdään tällä hetkellä, jotta se ois sellasta jatkuvaa. Ja tolla jatkuvuudella tietysti saadaan - et toi innovaatiotoiminta on

jatkuvaa nii sillä saadaan jatkuvuutta sen ylipäättänsä sen liiketoiminta malliin esimerkiksi et mitä siellä yrityksessä tapahtuu et se on hyvin merkityksellinen asia että se innovaatiotoiminta olis sellasta jatkuvaa ja otettais asiakkaat ja muut toimijat siinä verkostossa huomioon ja heiltä saatais esimerkiksi dataa kerättyä koko sen palvelu-, tai tuoteinnovaatioprosessin ajan. Eikä esimerkiksi pelkästään silloin kun se tuote tai palvelu on käytössä tai ei esimerkiksi silloin kun suunnitellaan että lähdetään miettimään jotain uutta innovaatiota vaan ihan koko ajan.

Juuli: Ja mitä kaikkee siellä tapahtuu tämmösten asioiden puitteissa niin tutkitaan näissä haastatteluissa. Ja me käytetään siinä sellasta palvelukeskeisen logiikan viitekehystä haastattelujen teoreettisena pohjana ja tarkastellaan sitä arvon yhteisluomista ja mahdollista arvon yhteistuhoutumista, eli millä tavalla ne käyttäjät siellä verkostossa itsessä saavat sellasia positiivisia tai negatiivisia lopputulemia näistä prosesseista aikaseks.

Juuli: No sitte yks semmonen kiinnostava asia, mitä mä nyt oon siirtymässä tutkimaan enemmän on tämmönen kestävyysajattelu ja kestävien elämäntapojen vahvistaminen digitaalisten palvelujen avulla. Että tää on sellanen aihe, joka on mun sydäntä lähellä ja sit oon tässä pikkuhiljaa viemässä tätäkin asiaa etenpäin. Täs on nyt yhtenä casena meillä tämmönen isompi kaupan alan toimija ja ollaan ajateltu et lähettäis tarkastelemaan miten erilaisten palvelujen avulla voitais auttaa ihan kuluttaja-asiakkaita toimimaan heidän omien arvojensa mukaisesti. Eli ite niinkun, no mitä oon tähän aihealueeseen tutustunu ja miten niinku myöskin hiukan oletan, että moni toimii on se, että omat arvot saattaa sanoa, että tietyllä tavalla pitäisi toimia, mut sit käytännössä me toimitaan jollain tavalla ja se joku tapa jolla me toimitaan niin saattaa liittyä pitkälti siihen et miten me ollaan totuttu toimimaan ja se ei oo välttämättä linjassa sen kanssa. Nii ehkä me voidaan digitaalisilla palveluilla auttaa käyttäjiä sitten hiukan paremmin toimimaan omien arvojensa linjan mukaisesti.

Juuli: Sitten edelleen mulla jatkuu tutkimukset myös väitöskirja-aikana aloittamistani aiheista liittyen siis tähän yhteisluomiseen ja yhteistuhoutumiseen ja siellä yhtenä tutkimuskontekstina sitten on Pokemon GO, eli tämmöset lainatun todellisuuden mobiilisovellukset tai mobiilisovelluspeli. Ja sitten tarkastellaan myös tosiaan tällasten erilaisten ristiriitojen kautta että kun siellä paljon luodaan kaikkee positiivista mut siellä myös tapahtuu näitä negatiivisia nii näit mekanismeja tarkastellaan. Ja nää on semmosia asioita jotka on vähän pidemmällä meillä menossa jo revisiokierroksissa tosiaan mutta myöskin uusia näkökulmia haetaan tähän ja sitten muissakin artikkeleissa.

Essi: Siis todella mielenkiintosisia aiheita! Sä sanoit tossa aikasemmin sitä, että se tutkijalle se miten se tulevaisuuden urapolku menee voi olla vaikea määrittää. Vaikka vasta kun professuuri on saavutettu voi olla selkeempi se tulevaisuus mutta onko sulla ittelläs jotain niinkun haaveita tai suunnitelmaa tän sun akateemisen uran suhteen?

Juuli: Joo, joo mä toivoisin, että mä tosiaan olisi akateemisella uralla myös niin pitkälle

tulevaisuudessa kuin mä nyt osaan kuvitella. Ja no tähän alaan tietysti paljon liittyy se, että toimitaan kansainvälisellä alueella et saatetaan muuttaa pois Suomesta vaikka pysyvästikin ja tavallaan miellän sen sellasena yhtenä ihan hyvänä vaihtoehtona myöskin että saattaa olla, että pääsyn johonkin ihan muualle kuin Suomeen. Ja Suomessa saatan hyvinkin päätyä johonkin muualle kuin Jyväskylään että tavallaan sellanen lokaatioon liittyvä avoimuus on kyllä meillä perheessäkin aika hyvin puhuttu. Että tää on ihan sellanen kiinnostava mahdollisuus ja nähdään sitten mihin tää sitten meitä kuljettaa. Mun miehellä on kanssa tollanen työ että hän pystyy aika hyvin työskentelemään - no ei nyt ikuisesti ihan mistä vaan, mut heillä on kans konttorilla monia toimipisteitä ympäri pohjoismaita ja Euroopassa. Et tota esimerkiks just Pohjoismaissa ois mukana nähdä itseni joskus vielä työskentelevän jossain.

Juuli: Muuten niin sellanen, no tietysti et toivoisin et mä voisin työskennellä tulevaisuudessakin kiinnostavien ja ihanien ihmisten kanssa et tätä työtähän tehdään kuitenkin, vaikka sitä tehdään myös yksin mut tehdään paljon myös ihmisten kanssa ja kollegoiden kanssa. Nyt mulla on tällä hetkellä mahtavia kollegoita et mä haluaisin heidän kanssa jatkaa ja toivon, että tulee vielä monia muita kiinnostavia ja ihania yhteistyökuvioita tulevaisuudessa et sitä odotan innolla. Ehkä vaikee kuvitella mitä kaikkee voi tulle mutta vallan semmosella avoimella ja odottavalla asenteella pääasiassa oon. Ja tuota toivon, että voin olla mukana luomassa jotain merkityksellistä ei pelkästään yrittäjille vaan myös kuluttajille, yhteiskunnalle ja ympäristölle liittyen näihin digitaalisiin palveluihin ja niiden suunnitteluun ja hyödyntämiseen ihan elämän eri osa-alueilla.

Emma: Jos palataan vielä hetkeksi sun nykyiseen työhön, niin mistä sä pidät siinä tällä hetkellä eniten ja onks jotain mitä sä haluaisit vielä tulevaisuudessa kehittää?

Juuli: Joo, nyt mä tietysti hiukan toistan itseäni sillä et mä sanon et mistä mä pidän eniten niin näitä niinkun yhteistyökuvioita mitä miellä on. Mut samalla vaikka mä sanon et mä pidän niistä nii toivon et mä voisin vielä enemmänkin saada tän tyyppistä monipuolista yhteistyötä ja mahtavia tyyppejä lisääkin. Et toisaalta se on kuitenkin niin, että paljon teen yksin ja paljon tavallaan kirjottamista tietysti tehdään yksin yleensä muutenkin mutta se, että vois olla ehkä vielä muitaki tyyppejä kenen kanssa mä voisin jotain kiinnostavaa tehdä. Et se ois sellanen mitä haluaisin vielä lisää.

Juuli: No sitten mä haluaisin muuttaa, nii se - no siis tää on semmonen, ettei tälle oikein voi mitään mut just tää etätyöskentely ei nyt välttämättä oo sellanen, missä haluaisin ihan kokonaan ainakaan pysyä et toivottavasti pääsis tonne toimistollekin tapaamaan näitä mukavia kollegoita jossain vaiheessa hyvin pian. Toivotaan parasta, se on ehkä yks. Sitten ihan niinku itseäni ehkä vielä paremmin sellasta järjestelmällisyyttä kaipaisin, että joskus kun mä lähdän johonkin asiaan perehtymään nii sit mä saatan siihen jäädä tavallaan kiinni, vaikka mun pitäis siirtyä kalenterissa jo seuraavaan asiaan. Sellasta ehkä tiukemmin omissa aikatauluissa pysymistä kaipaisin. Sit toinen mitä tässä mun omissa töissä vois nii ois semmonen oman itsekriittisyyden suitsiminen, että okei - toi kuulostaa siltä et mä oisin kriittinen siitä itselleni, että mä olen liian kriittinen - öö? *naurahtaa*

Juuli: No siis mä olen tosi kriittinen ja tää on varmaan monilla tässä alalla sellanen ongelma, että tota kokee, että ei niinku oo tavallaan tarpeeksi jotain. Ja sitten siitä sitten jotenkin kokee sellasta jotain negatiivista tuntemusta. Ja sit toisaalta kuitenkin, kun tekee parhaansa niin sen pitäis riittää. Jotenkin sellasta positiivisuutta siihen asenteeseen itseään kohtaan ehkä, mut se ei niinkään liity pelkästään tähän työhön, ehkä se liittyy siihen et minkä tyyppinen tää työ on että ku tässä luodaan koko ajan jotain. Ja luomisprosessi on monesti sellanen henkilökohtainen nii ehkä se liittyy jotenki siihen tekemiseen. Ehkä jonkun verran vois olla myös enemmän, sitten ku tää korona helpottaa, nii tota sellasta henkilöstön ja meidän tutkijayhteisössä tuol tiedekunnassa sellasta tapahtumaa ja yhteistä tekemistä. Et sellasta vois ehkä sit olla jopa enemmän ku päästään sinne takaisin siihen ajanjaksoon että päästään sellaiseen koronan jälkeiseen maailmaan. Niin toivottavasti sellasta yhdessä tekemistä tapahtuis myös sitte tutkimuksen ulkopuolella vähän enemmän kuin aiemmin

KILINÄÄ

Elias: Joo siinä oli monia asioita, mihin kyllä moni varmasti voi samaistua tai itse ainakin. Tässä on tullu kattavasti asiaa jatko-opinnoista ja akateemisesta urasta, niin kenelle, tai minkälaisille ihmisillä sää suosittelisit jatko-opintoja?

Juuli: Joo toi kysymys on jännä, koska mun mielestä ei oo mitään semmosta ihmistyyppiä tai tälleen et kelle tätä nyt erityisesti suositellaan. Varmaa sellanen ihminen, joka tosi pedantisti vaan syventyy asioihin ja tekee valtavasti töitä niin pärjää missä tahansa. Mutta hän pärjää varmasti myös jatko-opinnoissa. Et ei oo ehkä sellasta ihmistyyppiä joka nyt erityisesti vaan jatko-opintoihin ois mitä kannattaa ehkä hakea. Mun mielestä jatko-opinnot voi sopia ihan kelle tahansa ja jos se tulee esiin semmosena kiinnostavana vaihtoehtona niin sitä kannattaa ehdottomasti ainakin kokeilla, koska tavallaan aattelin että ei siinä mitään menetä, että siitä enemmän sitten saa jotain, jos lähtee kokeilemaan. Et jos sitä ei kokeile, vaikka mahdollisuus ehkä aukenisi, niin ehkä se voi sitten kaduttaa. Että tota ei siinä ainakaan mitään ovia sitten sulje. Aattelin nyt, että kokeilla kannattaa, jos kiinnostaa.

Juuli: Siinä mielessä tietysti hyvä, jos pystyy vähän sitä koordinoimaan sitä omaa työtään itsenäisesti niin semmonen perustaito on tässä kyllä tosi tärkeä, tää on tosi itsenäistä työtä ja siinä saa olla aika itseohjautuva. Mut sit tarvitaan myös semmosta itseluottamusta, et luottaa siihen omaan päättelykykyynsä ja omaan tulkintaansa, vähän riippuu tietysti millasta tutkimusta tekee, mutta ainaki tästä mun näkökulmasta kun sanon. Sit sellanen tietysti et jos kiinnostaa työ, jossa voi tavallaan tehdä aika paljon itselleen et voi tavallaan oppia ja kehittyä ite valvasti et se kehittyminen - oppimiskäyrä on tosi suuri ja sun työ on tavallaan se, että se hankit itsellesi lisää tietoa ja osaamista ja käytät sitä kaikkien muiden hyväksi. Siis sehän on valtavan positiivinen asetus. Jos tän tyyppinen kiinnostaa, niin ehdottomasti.

Juuli: Ja onhan tässä paljon sellasia yrittäjäelämään ehkä verrattavissa olevia elementtejä,

että työ kyllä seuraa helposti kotiin ja sitä tehdään sitten niin paljon kuin sitä täytyy tehdä. Ei siitä ihan hirveen herkästi välttämättä saa sellasta täydellistä pesäeroa tehtyä, no varsinkaan nyt korona-aikaan mut muutenkaan että työt jäis vaan toimistolle. Se on sellasta niinkun omaa henkilökohtasta luomistyötä siinä tutkimuksessa paljon niin se sitte ehkä seuraa sinne ajatuksiin helposti mukaan. Jos on sellasta yrittäjämäistä persoonaa siinä henkilössä, nii ajattelisin, että sen tyyppiselle sopis oikein hyvin. Mut miksei ihan kenelle tahansa, et mä en kyllä nää et olis mitään sellasta jotain luonteenpiirrettä tai muuta joka rajais, ettei sinulle sopisi tämä.

Essi: Mää oon ite pohtinu sitä, että kiinnostais tehdä jatko-opinnot ja mahdollisesti sit jatkaa tutkijan työtä. Ittellä ehkä semmosii epävarmuuksia tai pohdintoja liittyy siihen akatemian hierarkiaan ja siihen semmoseen uran mahdollisiin epävarmuuksiin ja sit tietysti kaikki rahoituksen hakeminen ja ehkä ihan sekin vaan että onko niinku tarpeeks kykyä lähteä sille alalle, taitoja tai jotain.

Juuli: Joo.

Essi: Nii oisko sulla jotain sanottavaa mun kaltaiselle ihmiselle, tai muille, jotka pohtii mahdollisesti jatko-opintoja ja sitten uraa akatemiassa?

Juuli: Joo no se, että sun ei tarvi tehdä sitä silti yksin. Että tota ei kukaan oo, tai joku voi olla, mut sanotaan, ettei lähes kukaan oo sellanen valmis tutkija siinä vaiheessa ku he alottaa jatko-opinnot eikä välttämättä edes siinä vaiheessa, ku väittelee. Ja vielä pitkään sen väitöksen jälkeen varmasti tukeutuu näis rahoitusasioissa ja monissa asioissa niinkun vanhempiin tutkijoihin ja siihen omaan verkostoon, joka siihen ympärille kehittyy.

Juuli: Et ehkä se tärkein on just se ohjaajasuhde, joka sieltä sit muodostuu. Ensinnäkin, et löytää semmosen tutkimusaiheen, joka kiinnostaa itseä niin paljon et siihen jaksaa perehtyä tosi paljon. Ja sitten et löytää sellasen ohjaajasuhteen, jossa sitten sitä tukea oikeesti saa ja sitä riittää. Et jos siel ei oo tarpeeks aikaa esimerkiksi ohjata sua nii sit se tietysti on tosi haasteellista et jos tuntuu ettei sieltä saa sitä tukea nii siinä kohtaa ne haasteet tulee. Se ohjaaja kyllä mun mielestä parhaimmillaan ohjaa ja tukee sen prosessin läpi. Et kaikki noi asiat on, rahoitushakemukset ja tutkimussuunnitelmiin kirjottamiset ja uusien menetelmien oppimiset ja ihan jopa se, että lukee valtavasti tutkimusartikkeleita, joita on kirjoitettu niin kaikki ne on sellasia uusia asioita, kun lähtee tekemään jatko-opintoja.

Juuli: Ja niihin kaikkiin asioihin voi aina kysyä apua ja saada tukea sieltä ohjaajilta ja muiltaki jotka siellä ympärillä olevassa verkostossa on. Että ei niinkun tarvi ajatella, että pitäis olla jotain supervoimia tai ihmeellisiä kykyjä, kun lähtee opiskelemaan jatko-opiskelijaksi.

KILINÄÄ

Elias: Kiitos Juuli, mukavaa, kun pääsit jakamaan kokemuksiasi! Vuoden 2021 haku IT-tiedekunnan jatko-opintoihin on käynnissä huhtikuun ajan, joten mikäli kiinnostuksesi heräsi, kannattaa ehdottomasti käydä tutustumassa aiheeseen tiedekunnan nettisivuilla. Linkki löytyy kuvauksesta.

Elias: Jos tästä jaksosta heräsi ajatuksia tai kysymyksiä, niin niitä otetaan vastaan meidän Instagramissa @jyu.it, tai sähköpostitse itcrew@jyu.fi. Palataan taas!